

Uniunea Națională a Barourilor din România
BAROUL SATU MARE

Satu Mare , Str. Horea nr.7 , ap.5 , Tel :0261712022 ; Fax :0261711648
e-mail : baroulsm@gmail.com; http : www.baroulsm.ro

Nr. 667/24.10.2016

C ă t r e

UNIUNEA NAȚIONALĂ A BAROURILOR DIN ROMÂNIA
Domnului av. Dr. Gheorghe Florea - președintele U.N.B.R.
Comisiei Permanente a U.N.B.R.

Stimați și distinși colegi,

Membrii Baroului Satu Mare, Consiliul și decanul Baroului Satu Mare au luat la cunoștință cu îngrijorare despre inițierea, punerea în discuție publică și susținerea modificării Legii nr. 51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat prin modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind Statutul judecătorilor și procurorilor. Această modificare este preconizată printr-un proiect de lege publicat pe site-ul Ministerului Justiției prin care, conform art. I pct. 55 se prevede modificarea art. 76 din Legea nr. 303/2004, după cum urmează: „Judecătorii, procurorii, magistrații asistenți și personalul de specialitate juridică asimilat acestora cu o vechime de cel puțin 18 ani în aceste funcții, care au fost eliberați din funcție din motive neimputabile, au dreptul să devină, fără examen, avocați, mediatori, notari publici sau executori judecătorești.”

Având în vedere consecințele pe care le implică modificarea legislativă preconizată, Consiliul Baroului Satu Mare a adoptat prezentul punct de vedere, mandatându-l pe Decanul Baroului Satu Mare de a-l transmite și susține organelor de conducere ale profesiei de avocat din România.

Preconizata modificare legislativă semnifică, atât în fapt, cât și în drept o uzurpare a funcției și calității de avocat, astfel cum este ea organizată și reglementată prin Legea nr. 51/1995, prin Statutul profesiei de avocat, adoptat prin Hotărârea Consiliului U.N.B.R. nr. 64/2011, publicată în M.of. nr. 898 din 19 Decembrie 2011. Prin aceste acte cu valoare normativă se stabilesc condițiile de dobândire a calității de avocat, respectiv art. 17 din Legea nr. 51/1995 și art. 14-21 din Statutul profesiei de avocat. Prin aceste dispoziții, pentru dobândirea calității de avocat, se instituie regula obligativității promovării unui examen, organizat conform prescripțiilor legale și statutare ale profesiei. De la această regulă este o și singură excepție, prevăzută de art. 14 alin. 2 din Statutul profesiei de avocat, în ceea ce îi privește pe judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție și cei care au făcut parte din instanțele internaționale. Prin urmare, orice tentativă de a accede în profesia de avocat fără susținerea examenului, în condițiile legii organice (Legea nr. 51/1995) și ale statutului, precum și declararea ca admis în urma rezultatului obținut constituie o uzurpare a calității de avocat.

Ideea uzurpării calității de de avocat, în mod necondiționat, practic ex lege, de către magistrații (și alte persoane funcții asimilate) cu cel puțin 18 ani vechime s-a mai vehiculat acum câțiva ani. A fost abandonată când s-a venit (în anul 2015) cu contrapropunerea reciprocității, stârnind revolta unei bune părți a corpului magistraților din România. Nu sunte convins că această contrapropunere trebuie făcută și acum. Ar fi însă o variantă în sensul în care, dacă suntem întrebați ori ne facem auziți, să susținem că avocații cu 18 ani vechime in profesie să aibă dreptul de a dobândi

calitatea de magistrat (judecător sau procuror) fără examen, doar pe baza unor recomandări legate de buna reputație și solida competență profesională. Unilateral însă nu e în regulă! Dumnealor își vor asigurate "bătrânețile" prin posibilitatea de a dobândi calitatea de avocat după atingerea majoratului în magistratură, chiar dacă în timpul minoratului au făcut ce au vrut cu avocații (a se vedea excesele de tot felul care au abundat și abundă încă, inclusiv pretinsa superimunitate la care UNII au subscris, precum și alte exemple). Toate acestea se întâmplă în prezența unei vădite și deranjante lipse de reacție a stimaților magistrați (inclusiv în recentul Memorandum privind starea justiției!) față de cvasi reducerea la zero a dreptului la apărare și lipsa oricărei intenții a legiuitorului de a înscrie în coduri funcția apărării ca atribut esențial și exclusiv al avocatului, atât în procesele penale cât și în cele civile. Or, cu o astfel de atitudine, cred că este mult prea arogantă și bizară pretenția lor de a fi buni (de) avocați după 18 ani de magistratură. În definitiv, după ce ai pus umărul (UNII) la demolarea avocaturii (prin achiesarea chiar și tacită la anularea apărării exercitate prin avocat, inclusiv reducându-i la tăcere în sălile de ședință, care tot mai pregnant seamănă cu comediile mute derulate pe vremea fraților Lumiere în cinematografele clasice) nu cred că ești demn în totalitate de a beneficia de ruinele acestei profesii. A venit momentul ca să nu permitem să se tranșeze politic problema și să luăm act că "părțile interesate" rămân, din nou, neîntrebate! Este încă un motiv pentru care considerăm oportună adoptarea unei poziții oficiale și ferme a conducerii avocaturii din România.

Sușținem că problema poate fi abordată și altfel, abordare care ar asigura un echilibru necesar al pretențiilor și între profesii: admiterea în magistratură să fie condiționată de o vechime în avocatură de minimum 10 ani. Astfel, magistrații ar fi înscriși pe tabloul avocaților unui barou și la încetarea activității în magistratură ar putea să-și suflece mânecele în voie și să reia munca în avocatură. Astfel, ambele părți ar avea de câștigat, având în vedere că magistrații ar trebui să treacă prin antecamera avocaturii pentru a deveni magistrați, iar ulterior încetării activității în această calitate și-ar putea relua activitatea de avocat, fără a leza pretențiile impuse de examenul de admitere în profesie. Desigur, cu necesara verificare a demnității, prin prealabila obținere a unor recomandări din partea unor avocați reputați care au pledat în fața lor. Cred că așa s-ar asigura un echilibru. Prestigiul ambelor profesii ar avea de câștigat, iar vocile din ambele tabere ar deveni mai puțin contondente.

Desigur, protestele ar apărea instantaneu de la I.N.M. și de la C.S.M. poate și din partea magistraților (cum să facă ei „ucenicie” în avocatură? etc.) Numai că anii care au trecut de la adoptarea Legii nr. 303/2004 au dovedit că nu este în regulă ca niște copii să fie puși în scaunul de judecător sau de procuror. Pretențiile de integritate, probitate, onestitate și profesionalism se pot verifica mult mai temeinic în avocatură, de-a lungul celor zece ani de practică efectivă, când se lovesc de clienți, de cauze și sunt confrunțați cu suficiente ispite de numeroase feluri, decât la un interviu, la o testare psihologică ori de inteligență la I.N.M. sau în altă parte. Selecția ar fi mult mai calitativă și semnificativă.

Ceea ce este cert:

1. Nu este admisibil ca avocatura să fie percepută ca o manta de vreme rea sau de refugiu pentru magistrații „expirați” sau plicitisiți ori sătui de ceea ce fac. Oricum, propunerea legislativă nu poate fi adoptată în forma pretinsă. Ar fi o catastrofă pentru noi din toate punctele de vedere. Cred că am ajuns la o anumită maturitate pentru a putea să pretindem de la noi înșine ca, organizat, instituțional, coerent și clar să protestăm față de astfel de excese.
2. Nu se poate admite inserarea în cuprinsul unei legi (Legea nr. 303/2004) care nu privește avocatura, modificarea Legii nr. 51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat. Adică

modificarea unei legi organice prin modificarea unei alte legi organice. Imixtiunea, din punct de vedere formal, este mult prea brutală, iar în substanță primitivă. Ar aduce atingere inclusiv prevederilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă, prin încălcarea principiului unicității reglementării în materie (art. 14) potrivit căruia (alin. 2) un act normativ poate cuprinde reglementări și din alte materii conexe numai în măsura în care sunt indispensabile realizării scopului urmărit prin acest act. Or, în situația dată care este scopul urmărit prin strecurarea în cuprinsul modificărilor propuse ale Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor a unei dispoziții modificatoare a Legii nr. 51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat? Răspunsul unanim este unul singur: valorificarea unui interes al unui grup profesional (magistrații și magistrații asistenți), prin eludarea regulilor de organizare a profesiei unui alte categorii profesionale (avocații). Din acest punct de vedere este legitimă următoarea întrebare: cum s-ar împăca dispozițiile modificate (conform propunerii în discuție) ale art. 76 din Legea nr. 303/2004 cu cele imperative ale art. 17 din Legea nr. 51/1995? Pentru orice jurist cu pretenții, crearea unei astfel de contradicții ar fi împotriva exigențelor impuse de cărtea de vizită. Prin urmare, vădita contradicție dintre cele două dispoziții legale s-ar putea naște și coexista doar în ipoteza în care admitem propunerea de modificare ca fiind un privilegiu ilegal, pretins de o categorie profesională (magistrații) în dauna alteia (avocații), care încalcă sistemul organizatoric și funcțional al unei profesii unitar reglementate, aceea de avocat. O astfel de abordare ni se pare inadmisibilă în condițiile unui stat de drept.

3. Societatea românească este mult prea răvășită pentru a respinge intenția onestă a unor magistrați care nu continuă activitatea în magistratură de a fi de folos, în continuare, societății în general și, îndeosebi comunităților în care au trăit, în special. Credem că trebuie manifestată și din partea profesiei noastre disponibilitatea de a-i „găzdui” și de a le valorifica experiența și calitățile. Numai că nu la această manieră de driblare a exigențelor pretinse de profesia de avocat. Ca atare, din partea profesiei de avocat trebuie menținute pretențiile de selecție, astfel cum sunt ele impuse de dispozițiile legale și statutare.

4. Admiterea în avocatură, *de jure*, a magistraților cu peste 18 ani de vechime în funcție, ar cauza o lovitură teribilă dată avocaților în exercițiu, prin atragerea, precum un magnet, a clientelei de către cei dintâi. Baroul Satu Mare a cunoscut o astfel de situație, când trei judecători au trecut din magistratură în avocatură, fără a da examen, iar aceasta a însemnat reducerea clientelei avocaților în exercițiu, în beneficiul celor trei. Nu se poate trece sub tăcere această evidență: întotdeauna clienții vor urmări să-și aleagă avocați influenți, despre care știu sau presupun (chiar dacă în mod neîntemeiat!) că au „intrare” prin porți altora închise. Chiar și pentru acest considerent profesia, dacă vrea să rămână mai presus de bănuielile de trafic de influență și de suspiciuni de corupție activă și să-și impună pretențiile de integritate și moralitate, are obligația de a protesta contra preconizatei modificări legislative. Prestigiul profesiei de avocat nu poate urma o curbă ascendentă decât în ipoteza în care astfel de tentative de uzurpare a calității de avocat vor fi sancționate prin luarea unei poziții ferme și unitare împotriva lor, prin declanșarea unor forme de protest și în cele din urmă prin încetarea activității. În acest scop, Consiliul Baroului Satu Mare este determinat să acționeze cu toate mijloacele care îi stau la îndemână pentru a împiedica adoptarea modificării legislative în discuție, în forma și cu conținutul propuse prin proiectul legislativ aflat în dezbatere publică.

**Cu considerație și respect colegial,
Baroul Satu Mare, prin Consiliul Baroului Satu Mare și
prin Decan, avocat Dan Mihai Șuta**